

Вічність у спогадах

Шкільні роки. Вони минають так швидко. І після них кардинально змінюється життя. Покидаючи шкільну родину, здається, залишаєш у храмі знань шматочок себе – своє дитинство і юність. А далі – життєві іспити. Кожен із нас намагається влаштувати своє життя якомога краще, але ніхто не знає, як повернеться доля. Чи виправдаються найзаповітніші мрії дитинства? Чи усміхнеться пані фортуна?

У післявоєнні роки життя було надто важким і тернистим. Особливо для юнаків і дівчат, які лише ставали на його поріг. Незважаючи на складний час, Теодозія Бриж змогла втілити в життя свою мрію, вилити в справу свій талант – стала скульптором.

Напевно, кожен, хто потрапляє на другий поверх нашої школи, не може не помітити бюст Тараса Шевченка. А це – робота прекрасної української скульпторки, вихованки нашої школи і землячки Теодозії Бриж.

Теодозія Марківна народилася в Бережниці Дубровицького району, де і закінчила семирічку. Та потяг до навчання не згасав, і повний курс шкільної освіти вона вже проходила в Сарненській школі №1. І саме тут почала проявляти свій талант до скульптурного мистецтва, виточуючи гострим предметом маленькі фігурки із крейди. Згодом здібна дівчина поступила у Львівський інститут прикладного мистецтва. Її талант і бажання творити прекрасне переборювали все, додали всі перепони на шляху до єдиної мети – вершити мистецьке диво, проявляючи його в станковій та монументальній скульптурі.

Своїми невтомними руками Теодозія Бриж відтворювала героїчні постаті національної історії та культури. Вона - автор надмогильних пам'ятників Соломії Крушельницької, Ірини Вільде; серії персонажів за творчістю Лесі Українки та скульптурні портретів поетеси, численних художньо-меморіальних таблиць, і багатьох інших яскравих робіт.

У 60-их роках пані Бриж стала добре знаною і шанованою в колах української інтелігенції, мала успіх і визнання. Про неї писали, багато говорили як про справжнього митця. Та, незважаючи ні на що, вона ніколи не забувала свого краю, коріння. І в 1964 році в рідній Т.М. Бриж Бережниці зависочів пам'ятник Тарасу Шевченку, незважаючи на той тяжкий час, коли есе, що було пов'язане з українським словом, культурою, зазнавало утисків. Це відтвір рук і розуму Теодозії.

Теодозія Марківна була членом Спілки художників України, а в 1997 році отримала звання заслуженого скульптора України.

Вже немає з нами цієї видатної людини, але пам'ять про неї жива і буде жити, адже залишила після себе вагомий слід. Її роботи в багатьох куточках нашої країни милують око і радують душу. Ця жінка віддавала сили, втілювала свій талант у народну справу, розквіт його культури і мистецтва. Тож віддаймо глибоку їй шану і добру пам'ять за її тяжку мистецьку працю, жагуче прагнення залишити на землі прекрасний слід.

Про Т. Бриж знають усі учні школи. А особливо 10-В класу, де керівником Тетяна Миколаївна Костюк. Вони зібрали цікаві матеріали про життя і творчість заслуженого скульптора України, славетної землячки.

Олена Токова